

Nr 508

Av herr Jönsson i Jämtlands Sikås m. fl., i anledning av Kungl. Maj:s proposition, nr 66, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt.

Den nuvarande höga beskattningen av biografbesök, genomsnittligt drygt 39 % av biljettpriset, genomfördes 1948 som ett led i strävandena att överbalansera statens budget. 1954 års nöjesskatteutredning föreslog vissa lindringar i nöjesskatten. I fråga om biografbeskattningen förordade utredningen att skatten skulle sänkas till 35 % och utgå proportionellt på biljettpriset i stället för som hittills efter en progressiv skala.

Inte minst för landsbygdens folk är biografbeskattningen mycket kännbar. På landsbygden och i de mindre tätorterna får biobesöket ofta utgöra ett substitut för storstädernas enligt nöjesskatteutredningens förslag skattefria teaterföreställningar, musikaliska underhållningsarrangemang, uppvisningar i konstnärlig dans och icke professionell idrott. Med hänsyn härtill måste den av utredningen förordade lindringen i beskattningen för mindre landsbygdsbiografer med högst tre föreställningar per vecka anses starkt motiverad. Utredningen förordade att dessa biografer skulle åtnjuta skattefrihet för ett intäktsbelopp av högst 200 kronor per vecka. Flertalet remissinstanser har tillstyrkt såväl den generella skattenedsättningen som den speciella lindringen för landsbygdsbiograferna. En särskild skattelindring för landsbygdsbiograferna skulle utgöra ett verksamt medel att förbättra finansieringsmöjligheterna för landsbygdens allmänna samlingslokaler.

I de förslag angående nöjesbeskattningen som nu förelagts riksdagen i propositionen nr 66 har departementschefen inte förordat någon generell sänkning av skatten annat än för att kompensera den ökade skattebelastning som blivit en följd av nyligen gjorda biljettprishöjningar, vilket sker genom att skatten sättes till 38 %. Också i fråga om beskattningen för landsbygdsbiograferna förordas en något mindre lindring än vad som föreslagits av utredningen. Departementschefen förordar sålunda att skattelindringen per vecka skall fastställas till högst 60 kronor. Detta trots att nästan alla remissinstanser som yttrat sig i denna fråga förordat en större skattelindring än vad utredningen föreslagit. Särskilt förtjänar här åberopas vad som anförts av folketshusrörelsen, Våra gårdar — Riksföreningen för nykterhetsrörelsens allmänna samlingslokaler samt Bygde-

gårdarnas riksförening, vilka förordat att skattebefrielse skall ske för ett intäktsbelopp motsvarande 250—300 kronor per vecka. De båda sistnämnda organisationerna har även pekat på att en anknytning till antalet föreställningar och inspelningsresultat per månad skulle ge ett mera rättvist utslag med hänsyn till de ojämna inspelningsresultaten. Särskilt gäller detta biograferna på de minsta platserna med endast en föreställning per vecka. De praktiska skäl som anförts mot en sådan utformning av skatteuttaget synes inte tillräckligt bärande, särskilt som nöjesskatteredovisningen på landsbygden oftast sker månadsvis.

Med hänsyn till biografbeskattningens höjd i förhållande till skatten för övriga nöjesarrangemang och den dominerande ställning biograferna intar i fråga om nöjesverksamheten på landsbygden jämfört med de mera differentierade och genom lindrigare beskattning stimulerade nöjes- och förströelseformerna i städer och större tätorter synes det också skäligt att skattelindringen för landsbygdsbiograferna utsträcker att gälla även sådana biografer som ger högst fyra föreställningar per vecka. Sker inte denna vidgning föreligger risk att många biografer skär ned antalet föreställningar till tre och minskar antalet program per vecka t. ex. från två till ett.

Vi vill sålunda förorda att skattelindringen skall sättas till högst 450 kronor per månad. Skulle skattelindringen som departementschefen förordat beräknas per vecka bör den sättas till 100 kronor.

Med hänsyn till vad här anförts hemställer vi,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 66 måtte besluta i första hand, att anordnare av biografföreställningar vid redovisning av nöjesskatt må göra avdrag för ett skattebelopp av högst 450 kronor för månad, varunder högst 18 föreställningar, barnmatinéer oräknade, ägt rum å ett och samma visningsställe;

i andra hand, att skattelindringen fastställes till 100 kronor per vecka.

Stockholm den 6 mars 1957

Elias Jönsson
i Sikås

Henning Gustafsson
i Skellefteå

Mac T. Hamrin
i Kalmar

Johan Ö. Agren

Arvid Nilsson
i Lönsboda

John Eriksson
i Bäckmora